

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 6.00 PESSETES TRIMESTRAL
PAISOS D'UNIO POSTAL: 1.50 PESSETES TRIMESTRAL

ANY VII • Barcelona, dissabte, 25 de juny de 1910 • NÚM. 1020
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14 PRAL IIIII TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 6.00 PESSETES TRIMESTRAL
BARCELONA: 1.50 PESSETES TRIMESTRAL

AB UN VOLUM TRIMESTRAL DE LA NOSTRA BIBLIOTECA
6.00 PESSETES TRIMESTRAL
1.50 PESSETES TRIMESTRAL

5 Cts.

IMPENITENTS!

Els regionalistes de la Diputació, contrariant la voluntat de la majoria de ciutadans, els desitjos de Catalunya i els drets indiscutibles de la minoria federal nacionalista, persisteixen en preterir a aquells en benefici dels cacs: d'aquests homes que volien robar l'acta an en Cruells i an en Carner i que s'han apoderat de la den Rahola valent de tota mena de males arts. Sembla talment que tots regionalistes, a copia de lluitar, s'hagin acostumat ja a totes les impureses de la vella política. Lo que abans eren infamies del caciquisme, avui són, segurament, cosa natural i corrent, modis licits, armes que la guerra imposa. La compra de vot no té importància; si l'Allegret ho defensava al Vendrell, ell ho hauria de defensar a Puigcerdà. Y així és impossible parlar de política catalana, en nom d'una directa; cal ratificar lo que va dir no fa gaire el doctor Martí Julià: el catalanisme s'ha quedat sense dret.

Ab motiu d'haver pres el senyor Sostres possessió del càrrec de vocal de la Comissió Provincial, quedà vagant, per incompatibilitat, la vispresidència de la Diputació. Aquest fet volia aprofitar-lo Folguera i Durán, portat de sa bona fe i amor a Catalunya, per normalitzar les relacions polítiques entre els elements solidaris, trencant per la coalició regionalista catalana, que tan deplorable efecte produí en l'opinió. Y així ho manifestà el senyor Prat de la Riba, preguntant si justificava noblement els propis errors i votés ab els seus, per la vispresidència, a un federal nacionalista, qual minoria avui, després de l'elecció per diputats a Corts dels senyors Farguell i Plaia, és la més nombrosa de la Corporació.

Per sa part els elements de l'esquerra catalana, insistint en els seus drets i en el seu punt de vista, públicament exterioritzats en ocasions semblants, manifestaren al president de la Diputació que ells presentarien el seu candidat a la vispresidència, que ho era avui com abans, des de que quedà vagant per l'elecció del senyor Cruells com a diputat a Corts per Sabadell, el nostre amic don Santiago Gubern. El senyor Prat de la Riba digué que, per part seva i dels seus amics, no hi havia cap inconvenient en votar al candidat de l'esquerra, afegint després, en una altra reunió, que havia parlat particularment ab els carlins i que tampoc aquests posaven cap dificultat en l'elecció. Però i els cacs—digué el senyor Prat de la Riba—hi estaràn conformes, tindràn alguna exigència, demanaran alguna compensació? A lo qual alhora contestaren els senyors Coderch y Folguera—que són els que intervingueren en les gestions previes a la elecció—que l'actiu dels cacs no tenia ara importància, com no n'havia tingut en 1907, doncs si les altres minories votaven lleialment al candidat proposat per l'esquerra, aquell sortiria elegit encara que s'abstinguessin les desferres dels partits centralistes. Y així quedà en principi convingut.

Mes vingué la sessió del dijous, i abans d'ella els caciquistes, que saben tenen presoners als homes de la «Lliga», demanaren aquella compensació que'l senyor Prat de la Riba havia previst. Volien que'l senyor Fages dimitís la vispresidència de la Comissió Provincial en favor d'un caci i de manaven als de l'esquerra que's compromessin a votar-lo, sots un pacte ells farien lo mateix ab el candidat republicà designat per la vispresidència de la Diputació.

Sembla mentida que en una Corporació ont els elements que's diuen autonomistes catalans hi són en grossa majoria, puguin els caciquistes tenir l'audacia de proposar una cosa semblant, en un moment inoportú, a base d'una renúncia forçada, que és una imposició; però manant el senyor Prat de la Riba això es naturalissim. Ell ja ho va preveure abans de que l'exigència se formalís.

Y succeí lo que ja ha relatat la premsa en la part que podrem dir pública de la qüestió: que's regionalistes s'ajupiren a l'imposició, no tolerànt, en cambi, l'esquerra catalana, doncs el seu candidat senyor Gubern manifestà als seus companys que aplaudiren ses dignes paraules, que ell no acceptaria el càrrec ab que tractaven d'honorar-lo ab cap mena de condició i menys ab la de votar per la vispresidència de la Comissió Provincial a un caciquista, trepitjant així les seves conviccions i els acords anteriors de la minoria, presos en consideració als compromisos que tenen els federals, nacionalistes y republicans, de negar son concurs polític als que son apoi únic del regim actual, opressor de Catalunya y sofocador de totes les llibertats.

Lo que es la dreta catalana avui, ho diu eloquentment l'aliança caciquista-regionalista de la Diputació. La qüestió es manar, encara que sigui aliats ab els falsificadors d'actes y compradors de vot. Talment com si s'empenyessin en fer bo el totos somos unos...

L'amic Folguera ha tingut un desengany més. Mentre el parlava an en Prat de la Riba de la Catalunya dels seus amors, l'altre pensava en les grandesses y mèrits den Sostres y demés companys. Y aquests han triomfat.

Els regionalistes són obstinats en el pecat, que corra y podreix per dintre. Són impenitents!

Banco di Roma
Fundado en 1880
Capital: 80 millones de francos
entramente desembolsado
Sucursales en España:
Barcelona: 16, Plaza de Catalunya, 1. Fontanella, despacho en Gracia 18, Salmerón.
Tarragona: Riba San Juan.
Operaciones de Banco de todas clases.—Depósitos con interés a la vista y a vencimiento fijo.—Custodia de valores en España y en el extranjero.—Compartimentos de Camara de Comercio, desde plaza 1.ª al 3.ª y plaza 2.ª.
Cuentas corrientes de ahorro, desde pesetas 5 a 5,000 al 3 por 100.

SPORTULA

El poble de Roosevelt y el de Lloyd George

Anglaterra ha pogut evotar, aquests dies, en una elecció presidencial de Nord-Amèrica. El viatge den Roosevelt y el den Bryan a Londres semblen «tournées» de propaganda electoral. Y bé: Anglaterra ha votat per en Bryan. Això és altament sintomàtic. ¿Veritat, Chamberlain?

En Roosevelt, Chamberlain d'Amèrica, arriba a Londres precisament en els dies gloriosos en que se constitueix la Unió Sud-Africana, sota la presidència simbòlica den Botha.—¡Oh! record de la llegenda boer, qui va seduir a l'Europa ignorant!—En Roosevelt, Chamberlain de Amèrica, no rima ja ab el temps den Lloyd George, qui ha donat origen precisament a una forma nova de l'imperialisme.

Ja sabeu que, pera mi, federalisme y socialisme són formes d'una mateixa tendència imperialista; tendència que, com se extén progressivament, es, en lo indefinit, universalista y humanista. Lo que representa geogràficament el federalisme ho representa antropològicament el socialisme. Unió de pobles sobirans o d'individus sobirans en una entitat ont se personalisen les comunals sobiranes delegades, dels Estats o dels Individus. Amèrica, ab en Roosevelt, Anglaterra, ab en Chamberlain, temperaments dretistes, però no certament conservadors, imaginem l'imperialisme com a nascut de l'impuls central, o de la sobirania delegada. — Lloyd George, y per altra part la democràcia americana, veuen l'imperialisme com a nascut de la Convenció o «Commonwealth» dels delegats, o sigui del Poble fort.—Permeteu-me votar ab ells.

Avui, Anglaterra, personificada fortament en Lloyd George, resulta d'una federalitat més democràtica que aqueixa Amèrica federal d'origen, totmesa avui a la suggestió den Roosevelt, en quai el federalisme imperial pren formes «kaiserliques», germàniques.

Vegis, per lo demés, com els noms dels dos partits americans en lluita, «republicans» y «democrats», traduïxen bé les dues concepcions d'aquella política bicla. «Republika» indica en aquest cas producció per la forma visible de la sobirania, per la seva encarnació plàstica, central. «Democracia» indica, en cambi, preferència per la materia original de la sobirania, per la seva difusió en el Poble, per la seva immanència federal.

FOSFOR

Acció Política y Social

(En aquesta Secció publicarem l'anuari de tots els actes que celebrin els Centres d'Esquerra de Barcelona, y dels quals ens donguin avís anticipat)

Ateneu Catalanista de Gracia y Centre Republicà Antonomista Gracienc.—Se convoca als acreadors de aquestes entitats a una reunió important que's celebrará avui, 25, a dos quarts de deu de la nit, al carrer de Salmerón, 27 y 29, principal.

Al mateix temps, la Comissió mixta de les dues entitats convoca an els seus respectius socis a la Junta general extraordinària per l'aprovació de les bases per la fusió acordada, que tindrà lloc demà, 26, a les deu del matí, al carrer de Santa Teresa, 6.

La Comissió electoral del districte quart, prega a tots els ciutadans veïns del districte, que s'interessin en la purificació del Cens electoral, passant per dit Centre els dilluns y divendres, de set a vuit del vespre, pera enterarlos d'un assumpte d'interès.

C. N. R. del districte IV, Diputació, 333 bis. Aquest Centre ha obert una oficina pera tota mena de reclamacions, que hagin de ferse davant l'Ajuntament. Dita oficina estarà oberta els dilluns, dimecres y divendres, de set a vuit del vespre, y els diumenges, d'once a una del matí.

C. N. R. del districte VII. Secció d'Estudis y Propaganda. Aquesta secció ha organitzat un Cicle de Conferències Polítiques, Socials y d'Art, les quals aniran a càrreg den J. Lluch y Rissch, Pere Corominas, Emili Mora, Pere Casals, Ramon Noguera, Albert de Quintana y C. J.

Els temes y dies que tindran lloc se anunciaran oportunament. També té en estudi altres treballs de importància pera la propagació dels nostres ideals, els quals se portaran a cap a mida que's vagin resolvent.

LES VEUS DISPERSES DEL POBLE

LO LLÒGIO

Me pregunto de vegades, en lo íntim del pensament meu, quants dies han passat de la solemnitat jordanica en tres assembles proclamaven entusiasmes y unànims, l'U. F. N. R. Me pregunto també, quantes setmanes fa que'l poble, en aptat de germanor, festejava l'acte transcendental sota la brillantor d'un cel de gloria, de cara a l'infinit del mar, lleuant com un clam de justícia, costes amunt de la montanya maledica, y un cant de amor y fortalesa damunt la ciutat y més enllà, terres endins de Catalunya, els seus y vives y les aixordadores ovacions. Y après recordo el plebiscit electoral y que'l poble català va respondre a la consulta donant el triomf als nostres homes. Quants dies, quantes setmanes fa d'aquestes glorioses diades?

Com a fets històrics, tot sembla encara ahir; com a fets que eren un resultat de dinàmica política, que feien de forces disperses una sola força per actuar de bell principi ab lasses de germanor y més tard ab poderosa y forta organització, han passat ja prous dies de prova.

Sembla llògic que després de l'entusiasme que l'unió va causar, no devien deturarnos més que'l temps just pera reposar de les fatigues electorals, y seguir, completant, perfeccionant aquesta unió, per medi d'una organització poderosa que fes les lasses d'amor més estretes, més indestructibles, com a conseqüència d'una direcció y una disciplina que no estant renyida ab la dignitat d'homes, haguessin sigut lo suficient pera fer homogenia la nostra força d'agrupació o partit.

Això no s'ha fet. Per què? Creiem, sincerament, que no s'ha fet perquè ha passat el temps inadivertit pels que estaven indicats pera fer-ho. No hi sabem veure altra causa.

Però sigui com vulguí, y no veient preparats de cap mena pera que això se porti a terme, ens creiem autoritzats pera dir-hi la nostra paraula, sempre plena de noblesa.

Era llògic, se creia descomptat que darrera les eleccions se celebraria l'Assamblea plena de les forces agrupacions de la democràcia catalana. Creient-ho així se van agrupant centres de les tres branques, se creen joventuts, se reformen reglaments, noves denominacions venen a substituir els noms de velles entitats y una veritable fraternitat s'es crea. Dir que aquestes manifestacions no són entusiasme y amor a l'unió, seria negar lo evident. Que s'espera, doncs?

Se vol, potser, que l'impuls vingui de baix, del poble tot cor, tot sentiment? Creiem sobradament que aquests sentiments s'han manifestat ab prou eloqüència «abans, mentres y després». Ara, si se desitja la seva exteriorització sorollosa, aquesta no vindrà tan planerament com altres vegades, perquè se creu prou demostrat lo que es general sentit dels republicans catalans.

Anemhi, doncs, sense més preàmbul a l'esperada assamblea, que tot lo que sigui allargar aquest estat de indecisió no causa cap ni un benefici, y en lloc de sumar voluntats lo que pot fer es tornar a dividirnos. Anemhi y que surti d'allí la nostra unió, més forta que mai, ab coratge y disciplina pera conquerir la terra catalana de l'un extrem a l'altre extrem, pera dur la nostra empremta fins allí ont necessària sigui.

Després, al novell partit, alsemi un casal esplèndid, ont no hi manqui res: escoles d'arts y oficis, teatre, biblioteca, cooperativa de cooperatives, gimnàs, cafè, billars, salons, tauler de conferències, escoles de cant y declamació, tot lo que pugui fer el nostre palau, bell y útil, bo y plaent. Y això no ho diem així com així, no somriem ab dubte els teus llabis, amic lector, que pera veure realitat aquest pensament sols manca «de», «de», «voluntat», «voluntat», «voluntat».

Me deia no fa gaires dies, un bon amic meu: «Jo si se fa aquesta cosa pera'l nostre partit, ab petites accions, estic disposat a gastarme cent pessetes. No't sembla que com jo n'hi haurien molts y molts?». Y tinguis en compte que'l que de aquesta conformitat parlava, es un obre pare de família que ha de tenir sempre presents les vicissituds de la vida treballadora. Jutgeu del seu entusiasme y diu si ell no es encoratjador.

Com veieu, no manca convicció ni entusiasme, manca no més que sancionem els acords de les assemblees constitutives de de l'unió. Fent-ho així, la nostra organització devindrà prepotent, desplegarà la seva influència arreu y conquerirà pels nostres ideals de pàtria y llibertat el govern de la ciutat y de Catalunya, portarà als darrers límits de la terra la nostra veu. Somhi, fem feina!

PERE CASALS

LA SIFILIS VENCIDA
Los exitos inesperados obtenidos con el BIOSOL en el tratamiento de la Sifilis (Ataxia, Parálisis, Impotencia) permiten asegurar, en algunos meses, la Curación Definitiva y Radical de la Sifilis. Ya no es necesario soportar inyecciones dolorosas. Ya no hace falta emplear el mercurio, veneno violento.
Con el fin de propagar por todas partes este descubrimiento maravilloso, el Instituto de Sifilografía, 70, Rue des Martyrs, París, envía gratuitamente a todas las personas que lo piden por carta, el folleto descriptivo indicando el medio de curarse de la sifilis por medio del BIOSOL.

FILLS DE F. MAS SARDÀ
RAMBLA DEL CENTRE, 20. BARCELONA
Negociem cupons interior, Amortizable 4 % Municipals y Obligacions ferroviàries, veniment 1.º juliol.

AN EN PERE COROMINAS

La vostra veu ens ha arribat al cor y es ab el cor que voleu contestaria. Es ab el nostre cor de joves y de barcelonins que ens ajuntem com vos desitgeu, com de nosaltres deurem exigir, al homenatge a que's fa acreedor en Manuel Rius y Rius.

No en va nosaltres, els joves, forem els primers en exigir de vosaltres, homes de partit y d'acció, que duguessin al fill de l'illustre Rius y Taulet al gloriós recinte de la Casa Comunal. Ell feu el sacrifici ple d'amor y d'entusiasme, encara que no s'amaguessin a la seva clarividència les insidies que l'esperaven, els perills que havia de córrer, la penitència afosa que havia de respirar primer y purificar després, si havia d'esser digna del nom que duia, si havia d'esser digna de la vostra confiança y de les nostres exigències.

Y quin sacrifici, el seu! Era tota una vida, tot un prestigi, lo que hi exposava! Aquí de la fermesa y de la puresa de la seva consciència. Aquí de saber el valor d'aquest sacrifici, fet solament per amor a la ciutat, completat tan sols pera obeir a un altíssim deure cívic.

Ja es hora que l'insidia dels uns y la justícia dels altres deixin de considerar el càrrec edilici com una bufalut font de beneficis y ganancies. Oh, no! Els càrrecs són una cosa y els homes que'ls exerceixen no són una altra. Y si els primers poden resumir-se en una definició, els homes deuen definir-se un a un, segons el seu procedir.

Que sapiga en Rius y Rius que té al seu costat una joventut que l'estima y l'admira y que se sent disposada, com ell, als més cruds sacrificis en profit de la ciutat. Paladins d'una nova creuada no hem de desdir ni de la nostra sang ni de la nostra joventut. El qui s'ha atrevit a llençar als fas de Barcelona el més perillós dels insults, enviant la significació d'una ofensa, de la que n'ha de sentir-se digna la ciutat y una vida amargada, aquest ni es dels nostres, ni es dels que creuen ab sinceritat en la puresa dels sentiments polítics. Poc deu estimar-la, a la ciutat quan l'ofen tan obertament, després d'escarnir als que se sacrificien per ella conforment ab la turbamulla de mercaders que ben tot un nou il·luminat haurà de llençar del temple.

Digneu-vos, doncs, an en Rius y Rius, que al seu gest de valentia hi uníxi un gest de compassió pera aquell que s'ha atrevit a tant. Vos, Pere Corominas, deianet que el nostre homenatge consisteixi en el silenci de l'emulació inferior. Si no fos sempre més escolada la veu de la calumnia que la de la veritat, següiem el vostre consell. Permeteu, doncs, que'l nostre homenatge sigui manifestat en veu ben alta, sonora y clara, pera edificación dels que saben encara distingir les paraules que venen del cor de les que dicta la desllealtat y l'hipocresia.

Alfons Maseras, F. Camp Margarit, Pere B. Tarragó, Tomás Palà, Antoni Camarubí, Joaquim Borralleres, G. Vidal y Ventosa.

El «Canigó», a les Arenes

Entrar a la tarda tingué lloc la segona y darrera representació de l'adaptació a l'escena del Poema de Mossen Cinto, «Canigó» il·lustrat ab música del mestre Pahissa.

Les Arenes se vegeren plenes d'una generació immensa, més grossa si hi cap que la que assistí a la primera representació. El públic sortí satisfet de l'espectacle, com ho provà aplaudint ab entusiasme els principals passatges del mareix y aquell decorat sens igual dels notables artistes Moragas y Alama.

Els espectacles a l'aire lliure s'ha demostrat que poden arrelarse a Barcelona sempre que hi hagi entusiasmes abnegats disposats a sacrificar-se per l'art y la cultura. A la representació d'ahir hi assistí'l ministre de Foment, senyor Calbeton, en obsequi del qual els chors, acompanyats de l'orquestra, entonaren «L'Emigrant», de mossen Verdager ab música den Vives.

La generació immensa que omplia les Arenes tingué una sorollosa ovació per les melancòliques estrofes del patriarca de les lletres catalanes. Així mateix com en la primera representació, foren molt aplaudits tots els artistes que interpretaren el «Canigó» y davant d'ells en Carner, en Pahissa y en Gual.

Angelus-Hall

En el número 7 de la rambla de Catalunya, s'inaugurà dissabte un nou establiment, propietat dels coneguts industrials de aquesta plassa, senyors Guarro, germans. Dit establiment quin nom es el que encapala aquestes ratlles està destinat a expendre-hi tot lo més notable que en pianos y harmoniums se produïx en les fàbriques nacionals y estrangeres.

Als germans Guarro els hi ha estat conferida la representació dels aparells musicals «Angelus Orgue Concertal-Musette» y «Mignon Electric» quers de lo més refinat que hem vist dintre aquest gènere.

En un saló estil Imperi s'han col·locat dits aparells pera audicions públiques que no dubtem se veuran forsa concorregudes.

Avui, a la tarda, se donarà la primera audició d'aquests notables instruments. A l'inauguració del nou establiment hi concorregueren bon nombre de senyors y senyoretes y altres convidats.

Després d'algunes audicions que foren celebrades per la selecta concurrència, els senyors Guarro observaren ab un esplèndid cluch als invitats.

En l'adornament del citat establiment hi intervingueren les següents cases: Fusteria, Moncanut; vidres, Oriach; electricistes, Moncanut y Oliver; adornaments, Tapis; ferrers artístics, Arizon; músics, Brú; pintura, Gisbert; papers pintats, Cuchí; tapissaria, Blanco y Bosch; metalls, Doménech y arquitecte, Raspall.

LO DE LES LLUMINARIES

Fugint d'estudi

«El Progreso» dedica prop de dues columnes a parlar als seus regidors de les festes passades. Naturalment, l'orgue lerrouista culpa a tothom del fracàs que ha tingut l'obra dels senyors Vinaixa y Santamaría. Y pretenen que aquesta obra hauria sigut meravellosa dels barcelonins y dels forasters que haurien vingut dels confins del món pera admirarla.

No val la pena de que entrem en discussions per les fantasies de «El Progreso». El fracàs de les passades festes ha sigut tan evident que'l seus organitzadors no tingueren més remei que reconèixer en ple consistori. Per què, doncs, entrar en discussions? El sol fet de volerse treure el mort de sobre, de sentir-se en necessitat de descarregar la propria culpa, es prova infalible y confessió de que's pesa en la consciència.

Però, entre mitg de la prosa pintoresca de l'orgue lerrouista, molt més manxoia per això que de costum, l'anònim articulista tracta de passar de frau, com es d'ús en aquella casa, una falsetat enorme: la de dir que'l projecte Lazzoli fou aprovat en principi primer y ratificat l'acord dues vegades després, per tots els individus de la comissió.

Això es fals y quedà ben demostrat en la sessió passada. Els nostres amics senyors Rius y Iglesias aprovaren el projecte en principi al obrir els plegs enviats a concurs, però creient que, com tot lo que s'aprova condicionalment, podria després d'acord revocar-se. Després, quan se tractà de fer l'adjudicació definitiva, s'hi oposaren per dues vegades ab totes les seves forces, per creure que'l projecte era indigno del bon gust y la grandesa de Barcelona.

Mes així té sols l'importància relativa de demostrar com l'orgue lerrouista monta les seves campanyes, falsificant els fets més evidents, més incontrarvertibles. Lo verament important es que en la columna y mitja de prosa que té l'article, no s'hi parli ni una sola vegada de l'informació pública que havien demanat les minories, pera esbrinar lo succeït en les lluminaries, ni de la comissió consistorial que proposaven pera dur-la a terme.

D'això convé que parli «El Progreso» als seus llegidors benaventurats. Diguin clarament que's dos regidors lerrouistes acusats per l'opinió pública de terboles maniobres en la qüestió de les lluminaries, se troben tan neta de culpa la consciència, que no han cregut convenient sortir aquesta qüestió al judici d'una comissió composta per tres companys de consistori, ni tolerar que'ls ciutadans barcelonins portessin el seu testimoni a l'informació que's demanava; diguin que en comptes d'aquest judici dels seus parells, han preferit l'informació d'un subordinat, d'un home que està a sòu de l'ajuntament, y al qual la majoria lerrouista pot pendre'l ja quan vulgui, si el seu informe resultés acusador pera'ls senyors Vinaixa y Santamaría.

Això convidaria que digués «El Progreso» als seus llegidors. Tot lo altre són flors y viles, yana prosa de defensor de causes brutes.

Parlant també de les lluminaries, nostre estimat confrare «La Publicidad» publica un article, del qual ne retallem les següents conclusions:

«De totes maneres se ha de tenir en cuenta lo siguiente, prescindiendo del informe del empleado municipal que por condición de empleado y por su falta de libertad, ha de carecer de autoridad.

«Que por la iluminación del paseo de Gracia y de la plaza de Catalunya pide el industrial señor Lazzoli 125.000 pesetas.

«Que a estas 125.000 pesetas se han de añadir unas 20.000 pesetas por las acomodadas, cuyas obras tuvieron que correr a cargo del Ayuntamiento.

«Que la mayor parte del material empleado es usado.

«Que el material es únicamente alquilado, pues vuelve a quedar de propiedad del industrial.

«Que el plano del arco de la plaza de Catalunya carece de escala de proporciones.

«Que la construcción del arco difiere en absoluto del croquis presentado al Ayuntamiento.

«Que los técnicos dicen que toda la instalación y construcción puede costar a lo sumo 75.000 pesetas.

«Que no hubo recepción de obras.

«Que un empleado municipal carece de autoridad para realizar un inventario de esta índole.

«Que todo el mundo observa la actitud del alcalde para saber si como ordenador de pagos autoriza el pago de alguna de estas obras o cuestiones que están en litigio.

«Y que el señor Vinaixa a pesar de todo esto se ha opuesto obstinadamente y con miedo a que se efectuara una información pública que aclarara todos estos extremos.

«Nada más.»

Informació de Catalunya

SABADELL

La Joventut Regionalista de Sabadell, ha estat designada per l'Ajuntament de dita ciutat pera fer tots els treballs preparatoris d'urt magne concurs de sardanes, que probablement se celebrará d'iumenge, dia 31 de juliol, a la tarda, dia en que comensarà la Festa Major d'aquesta ciutat.

Dintre pocs dies donarem a conèixer, íntegres, les bases que s'estant redactant, podent avensar als amants de nostra dansa que'ls premis a repartir seran d'alguna consideració.

LECTURES

«L'Orgueilleuse Lyre»

Ab aquest títol ha aparegut no fa gaire un llibre de versos del poeta columbès Alfred de Bengoechea. És tota la revelació d'un poeta, d'un verader poeta, aquest llibre. Baix una perfecta correcció y una puresa de llengua de verader estilista, una serie de visions de poeta, poderosament, magníficament se desenrotllen. Es tota una vasta eflorescència de imatges de concepcions superbes. Visions de l'Espanya classica, estil Musset, refinaments amorosos de voluptats joventils, cànctics a la gloriosa grandiositat dels Andes sota'l cel dels condors, y per damunt de tot, la vella Espanya austera y mística, d'un misticisme sanguinari y crudel; Toledo, Granada, Velázquez, Goza, Murillo, curses de toros, gitanes, el Escorial. Una anyoransa del passat se despenja del llibre. Tot ell s'estén baix l'invocació d'aquests versos d'Henri de Régnier:

«Entends-venis les pas de mon passé qui saigne»

Hi ha un deliciós sonet a Watteau: «Regardez-les s'aïmer, folâtres, et so r're Vêtus de satin rose, élégants et coquets Ces fantômes charmants, ces bergers a toquets Pourquoi semble la vie être un éternel r're»

Són una veradera exquisició dos sonets aplegats baix el títol de «Vieilles tristesses». L'un d'ells, evoca la tristesa dels jardins de Versailles, en la pallida esplendor de un passat gloriós, la despulla magnífica de reialeses mortes. L'altre, evoca l'Escorial, y es tant meravellos y tant just, que'l transcriu tot sencer perquè poguem fruïr ab tota sa plenitud:

«Austère monument lourd d'un ennuï royal Ocean traversé d'un vol d'oiseaux funèbres! Noir caveau né d'un cœur assésé de ténèbres! Cauchemar de granit, o morose Escorial! Silence introuvé d'un temps immémorial! Corridors s'enroulant ainsi que des vertèbres; Cloîtres abandonnés et vides, portraits célèbres Hotes défunts de ce tombeau seigneurial!

«Quel crime expiez-vous? Quel remords vous étouffe Infantes, dont la mort a défrisé la touffe Des cheveux clairs et des nœuds de satin froissé? L'or des bassins, la-bas, de vieux sanglots se mire»

Dites, quel désespoir hauteut vos fronts glacés, O vous, si pâles fleurs du jardin de l'Histoire? «L'offrande, «A l'aimée», «Chanson», són versos d'un amor vagament místic, d'una voluptat refinada y subtil. «A l'inconsolée»:

«Je rêve d'un parc immémorial et beau éclairé de couchants, a reflets d'améthyste ou tu pourrais traîner, impériale et triste et ton cœur de vivre et ta peur du tombeau»

es un dels sonets amorosos més sentits del llibre. «A Charles Baudelaire», es una magnífica alegoria al poeta de les Flors del Mal, «Amor fati», té un vers exquisit: «Ta chair acide et nue a comme un goût de p-mme»

«Chimères», es la fantasia d'un amor extrany, el somni d'una dona estranya,

«au charme pénétrant comme un parfum amer»

Després, «Madrigals», «L'enfant», «bleu», «La flûte»

«Alors! Donne ta lèvre. Eteins la lampe. (Viens. Et, chaste a mon côté dans le soir pur, épanche La flûte douloureuse entre mes doigts palens.»

«Baïo» l'invocació d'uns versos palpitants de Rubens Darío; «Soleil et sang», es un florilegi de sonets en llor de la vella ànima espanyola. Una Espanya vista única a través de la falsa y hermosa ànima ab que's romàntics francesos l'envoltaren; sentida a l'estil de Musset y Gauthier, y rimada exquisidament en cilselles estrofes.

Per mostra de tot lo anteriorment dit, llegíem aquests versos:

«Voici la vieille Espagne a jamais dispar

TEATRE PRADO CATALA

Plaza Fernando Lesseps (abans Josepets). El teatre, que reuneix millors condicions per a l'estiu i el millor il·luminat de Barcelona. Esmerat servei de cafè en el jardí. Gran companyia d'òpera italiana. — AVAL, dissabte, 25 de juny 1910, a dos quarts de deu de la nit, gran festival i debut de la soprano senyora Victoria Benimeli i del reputat tenor Juli Doni. Estrena en aquest teatre de l'òpera

Otello

pels artistes Benimeli, Pangrazz, Doni, Nistri, Fuster, Fugassot i Godàs. Mestre director, Vicens Petri. Decorat nou, pintat per aquesta obra pels reputats artistes Ros i Güell i Polch. Gran espectacle de protecció. Concert i ball de societat per la notable banda del Regiment d'Alcàntara. Per a major comoditat del públic, hi ha despatxos oberts a la rambla del Mig, 6, y Comte de l'Assalt, 103. Dimars, 26 de juny, revella de Sant Pere, «Lohengrin». Programa monstre.

GRAN TEATRE COMTAL.—Cine. Estrenes de pel·lícules.—Tarda y nit, seccions continues tots els dies.

GRAN TEATRE COMTAL.—Diumenge, 26 de juny, a dos quarts d'onze del matí. PRIMER CONCERT MATINAL, per la

SCHOLA

ORPHEONICA

que dirigeix el

Mire. Arthur Marcet
PREU ÚNIC, UN RAL

TEATRE DE LA NATURA (Arenes)

DIUMENGE, 26, tarda, a dos quarts de cinc el drama líric en quatre actes, d'Alfons Daudet, música de Jordi Bizet,

L'ARLESIANA

presentada a plena naturalesa en superp panorama escènic dels senyors Moragas y Aiarra. Orquestra dirigida pel mestre J. Pahissa. Companyia del Teatre Català. Choral d'escena per una gran massa de executants. Bellíssim conjunt en la Ronda de Farandola. Esplèndida presentació escènica en trajes y aires. Direcció artística, A. Gual.

Preus: Palc sense entrades, 30 pessetes; butaques, 25; cadires numerades, 4; cadires sense numerar, 3; delanters de grada, 2; entrada general, 1'50.

Despatx, al Teatre Principal, fins demà, diumenge, a les dues de la tarda, que s'obriran les taquilles de la plassa.

Gran Teatre Espanyol

Companyia del teatre Espanyol de Madrid, Carmen Cobeña. Director, Frederic Oliver.

—AVAL, dissabte, 25, el grandios drama de don Josep Zorrilla

La lealtad de una mujer

L'acció del drama a Catalunya.—Demà diumenge, dues grans funcions.—Dilluns, estrena en aquest teatre de «Amores y amores».

GRAN FRONTÓ COMTAL.—Tots els dies grans

partits per renomats pilotaris.—Entrada, 1'25 pessetes.

PETIT PALAIS.—Abans Petit Moulin Rouge.

Gran cinematògraf y notables atraccions.—Entrada general, 10 cèntims. Preferència, 20.

Cinematògrafs

GRAN CINE BOHEMIA.—Grandios programa. AVAL, la emocionant pel·lícula «Catalina, Duquesa de Guisa», «Pesadilla de una madre», «La hija del Centurión», «Habitaciones trogloditas», «Amor fatal», «El pintor neco», «Impresionista», y altres de novetat. Tots els dies pel·lícules de veritable estrena.

CINE MUNDIAL, Salmeron, 37, Gracia.—Notables atraccions. Gran programa de Cine. Estrena de pel·lícules diàriament.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres boubalais. Dissabte, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

24 de juny de 1910

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del «Centre Al·lòpatra de Barcelona».

Liver vol 24 de juny

Anterior Anul

Disponible..... 5'00 0'00 5'05 0'00

Maig-Juny..... 7'67 7'00 0'00 7'06

Juny-Juliol..... 7'57 0'00 7'50 7'56

Juliol-Agost..... 7'47 7'50 7'50 7'46

Agost-Setembre..... 7'17 7'20 0'00 7'16

Setembre-Octubre..... 6'57 6'58 0'00 6'57

Octubre-Novembre..... 6'57 6'60 6'60 6'57

Novembre-Desembre..... 6'45 0'00 0'00 6'48

Desembre-Janer..... 6'44 0'00 0'00 6'45

Janer-Febrer..... 6'43 0'00 0'00 6'43

Febrer-Mars..... 6'42 0'00 0'00 6'43

Mars-Abril..... 6'42 0'00 0'00 6'43

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Setembre-Octubre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Octubre-Novembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Novembre-Desembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Desembre-Janer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Janer-Febrer..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Febrer-Mars..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Mars-Abril..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Abril-Maig..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Maig-Juny..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juny-Juliol..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Juliol-Agost..... 6'41 0'00 0'00 6'42

Agost-Setembre..... 6'41 0'00 0'00 6'42

488 toneladas, capità Madariaga, ab sal y

18 tripulants.

De Bilbao y escales, vapor espanyol «An-

tonio Velázquez», de 870 toneladas, capità

Hernández, ab càrrega general y 25 tri-

pullants.

De Palma, vapor espanyol «Belver», de

1,253 toneladas, capità Pujol, ab càrrega

general, 35 tripulants y 48 passatgers pera

aquest port.

De Palma, vapor espanyol «Miramar», de

1,044 toneladas, capità Terrasa, ab càrrega

general, y 48 tripulants.

De Alacant, vapor espanyol «Federico»,

de 569 toneladas, capità Colomé, ab càrrega

general, 24 tripulants y 64 passatgers pera

aquest port.

De Ivisca, b. espanyol «M. de los Dolo-

res», de 49 toneladas, capità Roig, ab càrrega

general y 6 tripulants.

De Tarragona, gta. espanyola «Unión», de

61 toneladas, capità Ferrer, ab càrrega

general y 5 tripulants.

De Cagliari, gta. italiana «Orofa», de 810

tonelades, capità Martelli, ab carbó y 13 tri-

pullants.

EMBARCACIONS DESPATXADES

Pera Manila y escales, vapor espanyol «Is-

la de Panay», capità Gorla, ab càrrega ge-

neral.

Pera Palma, vapor espanyol «Belver», ca-

pità Pujol, ab càrrega general.

Pera Palma, vapor espanyol «Miramar»,

capità Terrasa, ab càrrega general.

Pera Tànger, vapor espanyol «Adela Ro-

cas», capità Camins, ab lastre.

Pera Girona, vapor espanyol «Barcelona»,

capità Bilbao, ab càrrega general.

Mercats de Catalunya

VALLS 22 de juny.—Preus del mercat, celebrat

Mongetes a 30'00 pessetes; Blat, a 15'00; Blat-de-

mo, a 11'00; Orll, a 8'00; Civada, a 9'00; Favas, a

11'00; Cigrons, a 15'00; Segol, a 10'00; Vi, a 18'00 pes-

setes els 120 litres; girrofos, a 4'50 quintal; admetia

comà, a 21'00 la quartera; id. molinar, a 22'00 el sac de

50 kilos y avellana, a 4'50 id.

REUS.—En el mercat del dia 21 de juny, registren els

següents preus:

Avellanes Espanyola, primera a 127'50 ptes., 41'00 kg.

id. id., segona, a 125'50 id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., tercera, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., quarta, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., cinquena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., sisena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., setena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., vuitena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., novena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., deuena, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., onze, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., dotze, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., tretze, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., catorze, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., quinze, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. comà, a 115'00 id. id.

id. id., disset, a 120'50 id. id. id. com